

har i saa Henseende mødt endeel Banffelligheder, fordi de praktiske Embedsmænd, paa hvis Skjøn jeg i dette Anliggende maa sætte særdeles Priis, have nærret stor Betænkelse derved, idet de have frygtet for det Misbrug, som deraf kunde flyde, idet indenlandske Varer af tilsvarende Slags kunde sættes istedetfor de fremmede; og man har i saa Henseende støttet sig paa den Erfaring, som havees fra den Tid, da Kornvarer vare toldpligtige i Danmark, og da det er vitterligt, at danst Rug udførtes istedetfor østersviis af Creditoplagene. Imidlertid er Forholdet for det Første endeel forskjelligt, idet der naturligtviis er en større Opfordring med Hensyn til Kornhandelen til at foretage saadanne Omsætninger, end der er med Hensyn til Manufacturvarer. Den samme Handlende, som handler med fremmed Korn, vil nemlig ogsaa i langt større Udstrækning handle med danst Korn, hvorimod, hvad Manufacturvarer angaaer, det Omvendte er Tilfældet. Dertil kommer ogsaa, at det er lettere at skjelne indenlandske Fabricata af Manufacturvarer fra fremmede, end Saadant er Tilfældet med Hensyn til danst og fremmed Korn; og endelig troer jeg heller ikke, at den hele Sag, om den endog giver Anledning til noget Misbrug, vil være saa betænkelig, som man fra mange Sider er tilbøjelig til at forestille sig, ligesom jeg overhovedet skulde troe, at, naar man vil vide, om en Vare, som hidtil ikke har havt Creditoplagsret, eigner sig dertil, saa er der ingen anden Veje dertil, end under en tilbørlig Control at forsøge det i Praxis. Dette har jeg tilladt mig at gjøre i det Lovudkast, som foreligger Thininget, i den Tanke, at, hvis det skulde vise sig, at det afstedkom væsentlige Misbrug, vilde det ialtfald være tidnok paa en senere Rigsdag at bevirke en Forandring deri. Hvad de enkelte Paragrapher i Udcastet angaaer, saa vilde de, i Sammenligning med den foreløbige Lov, findes at være undergaaede nogle Modificationer, hvilke imidlertid allesammen ligefrem ere en Følge af de forskjellige Tidsumstændigheder, og navnlig vil det findes, at det er foreslaaet, at Varesørfelsen mellem Danmark og Slesvig skal, naar dette Lovudkast bliver til Lov, være undergivet de samme Regler, som Varesørfelsen fra

Sted til Sted i Kongeriget. De Varer, for hvilke der er foreslaaet Creditoplag, som hidtil ikke have havt det, er af Bomuldsvarer, trykfedes Aenvarer i uanskaarne Stykker, Aenvarer af heelt uldne valkede og overfkaarne Udstoffer i uanskaarne Stykker, ligeledes Merinos, Saxonis og Damasser i uanskaarne Stykker, og endelig Gulvtappetoi; der er desuden foreslaaet en Rettelse i Henseende til Bestemmelsen om Kom, der er udelareret fra St. Croix eller bevitstlig tilvirket paa St. Thomas og St. Jan, og indføres her. Der staaer i den foreløbige Lov: „hjemmehørende i Danmark eller Hertugdømmerne“, men det er anseet, at det correctere udtrykkes saaledes: „tilhørende Moderlandet eller de danst vestindiske Colonier“, idet den Lov, som Rigsdagen har vedtaget forrige Gang, angaaende den coloniale Handel, sætter de Skibe, der høre hjemme i Vestindien, paa samme Trin som Moderlandets egne. Endelig er der i denne Tarif truffet den Bestemmelse, at Skibspadder allevegne fra, altsaa ogsaa fra Vestindien, blive at fortolde; dette staaer i Forbindelse med Consumtionsagen, som foreligger Rigsdagen, men selve Lovbestemmelsen finder naturligtviis sin Plads i Toldtarifen og ikke i Consumtionstarifen.

(Det forelagte „Udkast til Lov om Udjevning af Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig, og om det midlertidige Toldforhold til Holsteen“ samt foreløbig Lov af 25de August 1850 angaaende, Udjevning af Toldforskjellen mellem Danmark og Slesvig, findes i Anhanget.)

Formanden: Vi gaae derefter over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig til Foreslæggelsen af „Forslag til Lov om Aendelsen af de forskjellige Arter af Strafarbejde“. — Justitsministeren har Ordet.

Justitsministeren: Det vil være i det høitærede Things Oriindring, at der ved Rigsdagens sidste Sammenkomst blev forelagt Landstthinget et Udkast til en Lov om den samme Gjenstand, som det Udkast, jeg nu skal have den Ære at forelægge, angaaer, men at dette Udkast, saaledes som det i Landstthinget blev emenderet, først i de sidste Dage af Rigsdagens Samværen kom for i nærværende Thing, hvorfor det ikke her kunde tilendebringes —, der